

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-375/18-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Lidije Vukičević predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Branke Cvitanović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 11. listopada 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske KLASA: UP/II-008-07/18-01/542, URBROJ: 401-01/05-18-2 od 17.srpnja 2018.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Dubrovniku broj: PPI-DO-5/17 od 5.lipnja 2018. kojim je odbijen njegov zahtjev za pristup informacijama kojim je zatražena preslika ili skenirano mjesečno izvješće za prosinac 2016. i lipanj 2017.godine, koje je tijelo javne vlasti dostavilo višem državnom odvjetništvu. Zahtjev je odbijen jer je zatražena informacija klasificirana stupnjem tajnosti.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj smatra da su počinjene bitne povrede upravnog postupka iz članaka 30., 51. i 52. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine broj 47/09., dalje: ZUP). To iz razloga što ni prvostupanjsko ni drugostupanjsko tijelo nisu upoznali tužitelja sa sadržajem Opće upute o mjesečnom praćenju rada i izvješćivanju u predmetima broj O-6/10 od 15. prosinca 2010. godine, a nisu ga upoznali da je traženo pa pribavljeno mišljenje Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost (dalje: UVNS) niti je upoznat s njegovim sadržajem. Također nije upoznat da je imenovana radna skupina za provedbu testa razmjernosti i javnog interesa. Smatra da je kao podnositelj zahtjeva imao pravo sudjelovati u ispitnom postupku. Ukazuje na nerazumljivost obrazloženja osporenog rješenja tuženika koji navodi „analizu sadržaja u medijima“, jer je nejasno analiza kojih sadržaja, u kojim medijima je provedena i primjenom kojih dokaznih postupaka, čime je počinjena bitna povreda upravnog postupka iz članka 98. stavka 5. ZUP-a. Suprotno obrazloženju rješenja tuženika upućuje na linkove različitih mrežnih stranica. Navodi odredbe članka 36. stavka 3. točke 7. i 8. i članka 36. stavka 4. Zakona o državnom odvjetništvu (Narodne novine, broj 76/09., 153/09., 116/10., 145/10., 57/11., 130/11., 72/13., 148/13., 33/15. i

82/15.), članka 66. Poslovnika državnog odvjetništva (Narodne novine, broj 5/14. i 123/15. dalje u tekstu : PDO). Ističe da odredbama Poslovnika nije određeno da bi mjesečna izvješća bila zaštićeni podatak prema Zakonu o tajnosti podataka (NN 5/14,123/15-dalje u tekstu ZTP). Smatra nerazumljivim i paušalnim obrazloženje rješenja u kojem se Povjerenik poziva na odluku Visokog upravnog suda RH poslovni broj: UsII-49/14-6 od 05.studenog 2014.godine. Smatra nerazumljivim i paušalnim i obrazloženje rješenja kako „predmetna informacija ne daje potpunu sliku i informaciju o radu pojedinog državnog odvjetništva, dok bi se istovremeno omogućavanjem pristupa informaciji stvorila mogućnost da ista bude korištena u nedozvoljene svrhe (pritisak na državno odvjetništvo, izračun vjerojatnosti dodjele predmeta i sl.)“. Ističe kako je bez posebnog obrazloženja i navođenja razloga dobio te podatke za Općinski sud u Šibeniku iz e-spisa, za sve pravosudne dužnosnike o broju riješenih predmeta po vrsti predmeta tijekom 2016. godine. Predlaže Sudu da djelomično poništi rješenje tuženika i prvostupanjsko rješenje te mu omogući pristup traženim informacijama.

Tuženik u odgovoru na tužbu u svemu ostaje kod osporenog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju tog rješenja . Smatra da nisu počinjene povrede upravnog postupka iz članaka 30., 51. i 52. ZUP-a te da se u ovom slučaju ne provodi ispitni postupak. Ukazuje da se ne radi o postupku u kojem sudjeluju dvije ili više stranaka s protivnim interesima, a sudjelovanje stranke u postupku ne bi ništa promijenilo kod provedbe testa razmjernosti i javnog interesa koji samostalno provodi prvostupanjsko tijelo niti kod davanja mišljenja UVNS-a. Ističe da kod ostvarivanja na pristup informacijama stranka ne brani svoj interes za dobivanjem informacije, nego eventualno pruža argumentaciju zašto bi zatražena informacija trebala biti dostupna javnosti, budući da je ograničenje na informaciji neovisno o podnosiocu zahtjeva te ono postoji ili ne postoji. Člankom 8. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI) propisano je načelo jednakosti. Sudjelovanje stranke u upravnom postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama protivilo bi se načelu učinkovitosti i ekonomičnosti postupka, jer su svi podnosioci zahtjeva jednaki i ravnopravni u ostvarivanju svojih prava, budući se ne utvrđuju činjenice kojima stranke raspolažu već činjenice u odnosu na informacije. ZPPI regulira poseban upravni postupak, koji je jednostranački postupak i omogućava neposredno rješavanje upravne stvari. Isključivo je tužitelj pokazao interes za traženim informacijama koje se, prema mišljenju tuženika ne odnose na pitanja koja su u društvu smatrana pitanjima od javnog interesa, poput: zaštite okoliša, ugrožavanja javnog zdravlja, prijetnji obrani i javnoj sigurnosti, potrošnje proračunskih sredstava, zakonitosti rada tijela javne vlasti, odgovornog donošenja političkih odluka i upravljanja javnom imovinom, kršenja ljudskih prava te mogućih slučajeva političke korupcije i sl. Vlasnik podataka odlučuje o potpunoj ili djelomičnoj deklasifikaciji zatražene informacije, koji je u ovom slučaju odlučio zadržati stupanj tajnosti za sve zatražene informacije. Upućuje na odredbu članka 14. Zakona o tajnosti podataka (Narodne novine broj 79/07. i 86/12.). Poziva se na stajalište izraženo u presudi poslovni broj UsII-49/14 od 5. studenoga 2014., koje ne smatra nepotrebnim jer je u toj presudi jasno navedeno da tuženik nije ovlašten ocjenjivati opravdanost razloga zbog kojih je tražena informacija i nadalje klasificirana stupnjem tajnosti, te zaključuje da je ODO odlučilo zadržati stupanj tajnosti „OGRANIČENO“ nakon što je zatražilo mišljenje UVNS-a i nakon što je provelo test razmjernosti i javnog interesa. Istinitom nalazi tvrdnju da podnositelj zahtjeva nije obvezan navesti razloge zbog kojih traži pristup informaciji, međutim to ne znači da prvostupanjsko i drugostupanjsko tijelo nemaju ovlast preispitivati moguće posljedice omogućavanja pristupa informaciji. Pritom se uopće ne moraju imati na umu motivi i razlozi podnosioca zahtjeva, budući da jednom omogućen pristup traženoj informaciji znači da je ona od tada dostupna bilo kojem drugom podnosiocu zahtjeva i da se njom može slobodno raspolagati. Stoga naglašava da predmetna informacija ne daje potpunu sliku i informaciju o radu pojedinog državnog odvjetništva, dok bi se istovremeno omogućavanjem pristupa informaciji stvorila mogućnost da ona bude korištena u nedozvoljene svrhe što je vidljivo iz navedenih tendencioznih naslova raznih medija.

Zaključno napominje kako je tužitelj tijekom 2017. godine podnio 40% svih žalbi te 57% svih tužbi zaprimljenih kod tuženika pa smatra da tužiteljevo angažiranje kapaciteta ureda financiranog od strane poreznih obveznika, prelazi granicu prihvatljivog i *bona fide* disponiranja pravom, već dovodi do onemogućavanja funkcioniranja pravnog sustava. Ističe da tužitelj ne koristi odvjetničke usluge u upravnom postupku već samo kad se obraća tužbom Sudu. Predlaže Sudu da odbije tužbeni zahtjev.

U očitovanju na navode odgovora na tužbu tužitelj ističe da je tuženik povrijedio odredbu članka 25. stavka 4. ZPPI -a.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima, Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17., dalje: ZUS) Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim.

U konkretnom slučaju zahtjev za pravo na pristup informacijama (klasificiranim podacima) odbijen je pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točke 2. u svezi s člankom 15. stavka 2. točke 1. ZPPI-a i odredbom članka 16. stavka 1. ZPPI-a, odnosno nakon provedenog testa razmjernosti i javnog interesa te nakon pribavljenog mišljenja UVNS-a.

Odredbom članka 15. stavka 2. točke 1. ZPPI-a propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka.

Sukladno odredbi članka 13. stavka 3. ZoTP-a klasificiranje podataka stupnjevima tajnosti „povjerljivo“ i „ograničeno“, pored osoba iz stavka 1. i 2. ovog članka mogu provoditi i čelnici ostalih državnih tijela. Člankom 13. stavkom 1. ZoTP-a dano je ovlaštenje Glavnom državnom odvjetniku za klasificiranje podataka stupnjevima tajnosti „vrlo tajno“ i „tajno“.

U konkretnom slučaju tuženik i prvostupanjsko tijelo su utvrdili da su tražene informacije klasificirane stupnjem tajnosti „OGRANIČENO“ na temelju Opće upute o mjesečnom praćenju rada i izvješćivanju u predmetima broj O-6/10 od 15. prosinca 2010. godine, koju je donio Kolegij DORH-a, kojom je propisano kako se sva mjesečna izvješća upisuju u OGR upisnik, čime je klasificiran stupanj tajnosti mjesečnih izvješća. Stoga je prvostupanjsko tijelo kao vlasnik klasificirane informacije po prethodno pribavljenom mišljenju UNVS-a, provelo test razmjernosti i javnog interesa što je i obrazložilo, čime je u svemu postupilo po odredbi članka 16. stavka 1. ZPPI-a.

Slijedi kako je upravni postupak u potpunosti proveden sukladno mjerodavnim zakonskim odredbama, a uz činjenicu da je prvostupanjsko tijelo zatražilo i dobilo mišljenje UVNS-a, koje je priloženo spisu tuženika i u koje je prema obrazloženju pobijanog rješenja tuženik izvršio uvid, prema ocjeni Suda nije povrijeđena odredba članka 25. stavak 4. ZPPI-a.

Sud nadalje ocjenjuje kako je tuženik pravilno ocijenio da u konkretnom slučaju ne postoji javni interes zbog kojeg bi konkretne klasificirane podatke trebalo učiniti dostupnima, jer tužitelj ne navodi ni jedan takav razlog.

Neosnovani su tužbeni prigovori o povredi pravila upravnog postupka. S tim u vezi Sud ističe kako ne postoje bitne povrede upravnog postupka, nego do nezakonitosti pobijane pojedinačne odluke mogu dovesti samo one povrede koje su bile od utjecaja na rješavanje upravne stvari, što proizlazi iz odredbe članka 57. stavka 2. ZUS-a. Takvih povreda u konkretnom slučaju Sud ne nalazi, posebice iz razloga što je tužitelj sa svim relevantnim dokumentima na koje ukazuje u tužbi, upoznat kroz obrazloženja prvostupanjske i drugostupanjske odluke.

Slijedom izloženog, Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a tužbeni zahtjev kao neosnovan odbio, a zahtjev za naknadu troškova spora je neosnovan na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a.

U Zagrebu 11. listopada 2018.

Predsjednica vijeća
Lidija Vukičević, v.r.